

אורי שטיפט

מאת: נח רם

בקוראי את אתר איגוד השחייה על סיום תיפקודו של אורי שטיפט כעורך אתר איגוד השחייה בישראל, עולה אצלי הרצון לשבח את אורי על יכולתו לשחות במים שלעיתים היו עכורים ואפילו מורעלים....

קיים ויכוח גדול בספורט העולמי על יכולתו של ספורטאי גדול להפוך ולהיות מאמן מצוין. לא בהכללה, אבל יש הרבה מקרים שבו ההיפך הוא הנכון וספורטאים גדולים יוצאים מאמנים קטנים, למעט מקרים אחדים כמו

פרנץ בקנבאור בכדורגל העולמי או לארי בירד בכדור סל האמריקאי, רלף קליין בכדורסל הישראלי או אני שהייתי שחיין רע....

אורי היה שחיין טוב ועיתונאי מוכשר ביותר (מאמן הוא לא ניסה להיות). יש כמובן עוד דוגמאות רבות של ספורטאים גדולים שלא מצאו עניין לעסוק באימון לאחר סיום הקריירה שלהם (יואב ברוק בשחייה, תנחום כהן מינץ בכדורסל ועוד). אורי שטיפט לא מיצה את נתוניו בשחייה ההישגית. עקב חוסר תנאים בתקופת הצעירות שלו, שהיה מלווה בחוסר מקצועיות באימון, המעבר לוינגיט היה מאוחר על אף שהיה אלוף ישראל במשחים הקצרים בחזה. אורי לא הגיע לאטלנטה בשנת 1996 כחזיסט משום שהביאו את ואדים אלכסייב כשחיין יהודי, דבר שגרם לכעס רב בין המקורבים לשחייה ולאורי עצמו.

אבל ברגע שנפלה לידו ההזדמנות "לפצות" את השחייה הישראלית בניהול האתר של איגוד השחייה אורי עשה זאת בצורה יוצאת מהכלל תוך יושר אישי ואינטליגנציה בולטת לטובה. מי ייתן, שלאיגוד יימצא מישהו ברמתו של אורי שימשיך את דרכו המקצועית תוך יושרה כדוגמה שאורי נתן.

ולאורי אמן, בהצלחה בכל אשר תעשה.